

Dostluk Ormanı

Bella
Çizgiipati
Gitmiş!

Daisy Meadows
Gökkuşuğu Dizisi'nin Yazarından

Dostluk Ormanı

Sır tutabilir misin?

Lale ile Ceren, iki iyi arkadaş. İkisi de hayvanları çok seviyor. Dostluk Ormanı'nı keşfettikleri zaman hayalleri gerçek oluyor. Çünkü bu gizli dünyada yaşayan hayvanlar konuşabiliyor!

Sevimli kedi yavrusu Bella Çizgilipati kayboluyor! Kızlar ve Altın Kedi, onu bulabilmek için Dostluk Ormanı'nın gizemli yerlerine gidiyorlar. Grizelda'nın kötü bir planı daha açığa çıkınca, tüm hayvancıklar ormanı kurtarmak için el ele veriyor.

₺8.00

www.beyazbalina.com.tr
www.istanbook.com.tr

7 yaş
ve üstü

ISBN: 978-975-999-946-9

Valerie Wilding'e en derin teşekkürlerimle.

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2016
Yeni Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2018

DOSTLUK ORMANI SERİSİ- 4

Bella Çizgilipati Gitmiş!

Daisy Meadows

Özgün Adı: Magic Animal Friends - 4
Bella Tabby paw in Trouble

ISBN: 978-975-999-946-9

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 13695

MATBAA SERTİFİKA NO: 34191

© Metin: Working Partners Limited, 2014

© Kapak ve illüstrasyonlar: Orchard Books, 2014

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Çeviren: Şebnem Tansu

Editör: Filiz Çiçek Bil

Düzeltili: Ergül Karakaya

Son okuma: Aslı Onat

Grafik Uygulama: Kübra Yeşilyurt -Ayşe Çalışkan

Baskı ve cilt: **MY MATBAACILIK SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.**

Maltepe Mah. Yılanlı Ayazma Sk.

No: 8/F Zeytinburnu / İstanbul

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi No: 14 D: 1

Zeytinburnu / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 544 66 68 544 66 69 Faks: 0212 544 66 70

info@beyazbalina.com.tr

Bella izgilipati Gitmiş!

Daisy Meadows

Çeviren: şebnem Tansu

ÖNSÖZ

En çok hangi hayvanı seversin? En çok hangi rengi seversin?

Sihirli bir ormanın içinde çok güzel yanıtlar bulabilirsin. Tavşan mı, geyik mi, kedi mi... altın sarısı mı, yeşil mi, kırmızı mı... Sevdiğin hangi hayvan, hangi renk olursa olsun. Bu, seni Dostluk Ormanı'nda özel yapıyor. Öyle diyor Altın Kedi!

"Çiçekli Çalılık'ın, Dostluk Ormanı'ndaki tüm çiçeklerle bağı vardır. Çalılık çiçek açtığı sürece, ormandaki tüm çiçekler açacak". Sihirli güçler, hepimizin yaşamının birbiriyle olan bağınu vurguluyor.

Dostluk Ormanı'na girebilmek için önce kitabı okumaya başlamalısın. Sonrasında Lale ve Ceren'i takip etmen yeterli olacaktır. Orada iyi ve güzel olan çok şey var. Bir de "Dostluk Ormanı benim olacak. Yeşil, saçlar içindir, yapraklar için değil!

Onu yok edeceğim. Tüm hayvanlar bu ormanı terk edecek!" diyen kötü bir Cadı ile onun pis kokulu yaratıkları var.

Ama ieklerin ve hayvanların bu ormandan başka gidecek hiçbir yeri yok. Lale, Ceren ve Altın Kedi, güzellikleri korumak için verdikleri mücadeleye senin de eşlik etmeni bekliyor.

Sizler de ağaç dikerek, yakınındaki hayvanlara yiyecek ve su vererek bir sihir gerçekleştirebilirsiniz. Neden olmasın?

Pedagog ve zel Eğitim Uzmanı

Tolga Canay

Parlayan Ev

Güneşiği
Cimenliği

Çiçekli Çalılık

Altın Kedi'nin
Mağarası

Zehirli Mantar
Kafe

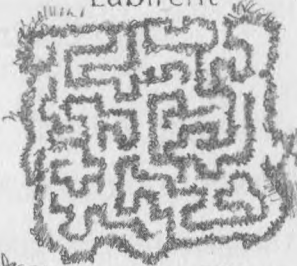
Zehirli Mantar
Açıklığı

Bayan
Tık Tık'ın
Kütüphanesi

Dostluk
Ağacı

Labirent

Gümüş
Çeşme

Düğün Çiçeği
Korusu

Fener

Dostluk Ormanı Haritası

Kaptan Bir
Numara Seyahat

Yel Değirmeni

Bay Zekitü'yün
İcat Barakası

Şaşkın Popi'nin
Mağarası

Hazine Ağacı

Pırlıtlı
Şelale

Sarıkanatların
Teknesi

Şu Değirmeni

Mağaraların
Girişi

Bataklık

Grizelda'nın
Kulesi

Sır saklayabilir misin?

Kuşlar "Saklar," dedi bana.

O zaman sihirli ormanı anlatayım sana.

*Eski meşe ağacındaki kapının
ardındadır bu orman.*

Haydi izle beni, geçelim o kapıdan!

Hiç bitmeyecek maceralarımız

*Tanış onlarla: Sirin Hayvan
Dostlarımız!*

Sevgiler,

Altın Kedi

İÇİNDEKİLER

BİRİNCİ BÖLÜM: Yavru Kediler	11
İKİNCİ BÖLÜM: Tuhaf Sesler	23
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: Ayak İzleri	33
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: Kayalar Yolu Kapatıyor!	41
BEŞİNCİ BÖLÜM: Karanlıktaki Parıltı	49
ALTINCI BÖLÜM: Korkunç Bir Plan	57
YEDİNCİ BÖLÜM: Canavar!	65
SEKİZİNCİ BÖLÜM: Evim, Pis Evim!	75

THE
[Faint text]

ARTICLE

[Faint text]

[Faint text]

[Faint text]

[Faint text]

[Faint text]

[Faint text]

[Faint text]

Birinci Bölüm

Yavru Kediler!

Lale Haziran, babasının bir kutu içinde muayene odasına getirdiği kedi yavrularının yanından ayrılamıyordu. En iyi arkadaşı Ceren Yıldız da öyle...

İki kız da Pırlıtlı kasabasında yaşıyorlardı. Lale'nin anne ve babası, Minik Patilere Yardım Hastanesi'nde çalışıyordu. Ceren ile babası, hastanenin karşısındaki evde oturuyorlardı. Yavru kedileri o sabah bahçelerindeki küçük kulübede bulmuş ve doğrudan hastaneye getirmişlerdi.

"Onları şimdi muayene edeceğim," dedi Bay Haziran.

Tekir kedi yavrularını teker teker eline alıp gözlerine ve dişlerine baktı. Bay Haziran en küçük yavruyu kutuya geri bıraktığında, kedi sırtüstü yuvarlandı. Sonra da minik pembe dilinin ucunu göstererek miyavladı.

Lale, kedinin göbeğini gıdıkladı.

"Onları bulunca çok şaşırdık," dedi Bay Yıldız. "Ceren bir havlama duydu. Sonra bir köpeğin bir ke-

diyi kulübenin dışına doğru kovaladığını gördü. Yavruların annesi olmalı. Kedi geri gelmeyince biz de gidip içeri baktık ve yavruları bulduk.”

“Kedilerin kime ait olduğunu bulmak için herkesin posta kutusuna küçük ilanlar bıraktık,” diye ekledi Ceren. “Ama yavruları getirebileceğimiz en güvenli yerin burası olduğunu biliyorduk!”

Lale, kıpır kıpır kıpırdanan yumuşacık yavru-
lardan birini kucağına alarak, “Onları getirdiğini-
ze sevindim,” dedi. Yavru, patisiyle kızın saçına
vurunca, hep birlikte kahkaha attılar.

– “Yavrular ısınıp süt içince, kendilerini daha iyi hissedecektir,” dedi Bay Haziran. Kızlara küçük damlalıklarla yavruları nasıl besleyeceklerini gösterdikten sonra Bay Yıldız ile eve gittiler ve Bayan Haziran’la birlikte çay içtiler.

Yavru kediler, birbirlerinin üstüne çıkarak süte ulaşmaya çalıştılar.

Ceren gülerek, “Çok açgözlüler!” dedi.

Kedi yavruları, karınları doyunca birbirlerine sokulup uyudu.

Lale, kuyruğunun ucu beyaz olan yavruyu okşayarak, “Annenizin kim olduğunu merak ediyorum,” dedi. “Biz zaten gizemli bir kedi tanıyoruz, değil mi Ceren?”

İki arkadaş, birbirlerine bakıp gülümsediler. İkisi de sihirli dostları Altın Kedi’yi düşünüyorlardı. Altın Kedi, konuşan hayvanların gizli dünyası olan Dostluk Ormanı’ndan geliyordu. Kızları orada birkaç maceraya götürmüştü. Grizelda adlı kötü bir cadı, tüm ormanı ele geçirip hay-

vanları oradan atmak istiyordu. Lale ile Ceren, cadıdan kurtulmaları için hayvanlara birkaç kez yardım etmişti.

“Altın Kedi’yi bir daha ne zaman göreceğimizi merak ediyorum,” dedi Ceren.

Sözünü bitirir bitirmez pencereden tık... tık... tık... diye sesler geldiğini duydular. Başlarını kaldırdıklarında, güzeller güzeli bir kedinin patisiyle cama vurduğunu gördüler. Kedinin altın renkli tüyleri ve gün ışığında parlayan çimenler kadar yeşil gözleri vardı.

Lale pencereyi açarken, “Altın Kedi!” diye bağırdı.

“Biz de tam seni düşünüyorduk!”

Kedi camdan içeri girdi ve önce Lale’nin, sonra da Ceren’in bacağına süründü.

“Bunun ne demek olduğunu biliyorsun, değil mi?” dedi Lale, Ceren’e.

Ceren, heyecanla başını salladı. “Altın Kedi’nin her ziyareti, Dostluk Ormanı’nda yeni bir macera anlamına geliyor!”

Altın Kedi, kızlara miyavladı. Kızlar, kedinin onu takip etmelerini istediğini biliyorlardı!

“Geliyoruz Altın Kedi!” diye bağırdı Lale. İki kız, yavrulara çabucak göz atıp mırıl mırıl uyuduklarından emin olunca, dışarı koştu.

Altın Kedi, basamak taşlarını kullanarak Pırlıtlı Nehri’ni geçti ve Pırlıtlı Ovası’na doğru ilerledi. Kızlar da onun peşinden gidiyorlardı. Altın Kedi, Dostluk Ağacı’na doğru koşunca, ağaç can buldu. Kurumuş dallarında bir anda yapraklar yeşerdi ve çiçekler açtı. Dalların üstünde kuşlar cıvıdamaya başladı. Kızlar bunu daha önce de görmüşlerdi ama yine de neşeyle parlayan gözlerle bakışıp gülümsediler.

Altın Kedi, ağacın gövdesine kazınmış harflere dokundu. Ceren ve Lale, harflerin hangi kelimeleri oluşturduğunu biliyorlardı. Sihir, bu kelimeleri yüksek sesle okuyunca başlıyordu!

El ele tutuşup birlikte okudular: "Dostluk Ormanı!"

Gövdede, kızların omuzlarının yüksekliğinde küçük bir kapı belirdi. Ceren yaprak şeklindeki kola uzanıp kapıyı açtı.

İçeriden gelen altın renkli bir ışık, kızların gözlerini kamaştırdı. Ceren ve Lale, eğilerek kapıdan geçen Altın Kedi'nin peşinden içeri girdiler. İkisi de vücutlarında tanıdık bir karıncalanma hissetti.

Lale heyecanla, *küçülüyoruz*, diye düşündü. Işık soldu. Kızlar kendilerini güneşin aydınlattığı, ağaçlarla çevrili bir açıklıkta buldular. Etraflarında Dostluk Ormanı'nda yaşayan hayvanlara ait, küçük kulübeler vardı.

Kahverengi gözleri parlayan Lale, "Biz geldik!" dedi.

Bella Çizgilipati Gitmiş!

“Gelmenize çok sevindik,” dedi yumuşak bir ses.

Kızlar arkalarına dönünce, iki arka ayağının üzerinde duran Altın Kedi’yi gördüler. Boy-nunda ışıltılı bir eşarp vardı.

Kızlar küçüldüğü için kedinin boyu omuzlarına geliyordu.

Altın Kedi’nin yanında üç tekir kediden oluşan bir aile duruyordu. Kedilerin ikisi yetişkin, biri yavruyd.

Gümüş renkli tüyelerinin arasından koyu gri çizgiler geçiyordu. Kızlar küçük yavruyu tanıyorlardı. Onunla Dostluk Ormanı’na yaptıkları ilk ziyarette tanışmışlardı. Kedi yavrusunun sırtında bir çanta vardı, boynundaysa tuhaf bir dürbün asılıydı. Hayranlıkla kızlara bakıyordu.

Altın Kedi, Ceren ile Lale’ye sarıldıktan sonra, -“Sizleri Bay ve Bayan Çizgilipati ile tanıştırayım,” dedi. “Kızlar, sizin de bildiğiniz gibi bir zamanlar

insanların dünyasında yaşayan bir sokak kedisiydim. Dostluk Ormanı'na ilk geldiğimde benimle Çizgilipati ailesi ilgilendi. Sizler benim için çok değerlisiniz. Bu nedenle sizleri tanıştırmak istedim.”

“Tanıştığımızıza çok sevindim Ceren ve Lale,” dedi Bayan Çizgilipati. “Sizler tüm hayvanlar için harika dostlarsınız.”

“Evet, kesinlikle,” dedi Bay Çizgilipati. “Sevgili ormanımızı mahvetmeye çalışan cadıya engel olduğunuzu duyduk. Hem de üç defa!”

"Baba! Baba!" dedi yavru kedi.

"Ah, işte bu da Bella," dedi Bayan Çizgilipati.

"O da sizinle tanıştığı için çok heyecanlı!"

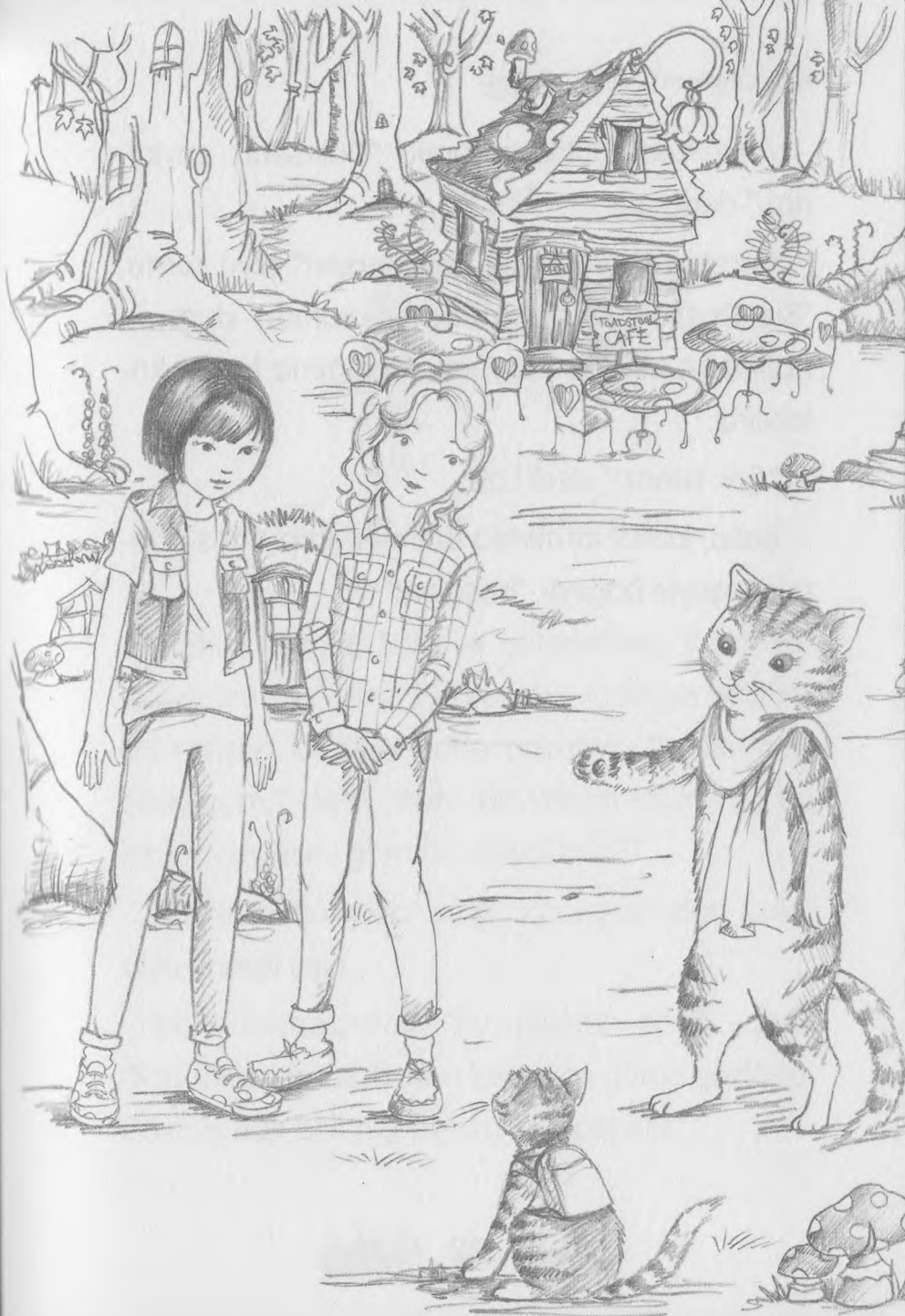
"Sizi Dostluk Ormanı'na ilk geldiğinizde görmüştüm!" dedi yavru kedi. "Düğünççeği Korusu'nun az ilerisinde yaşıyoruz. Bilin bakalım ne oldu? Bu akşam ilk defa ev dışında yatıya kalacağım. Hem de Altın Kedi'nin kulübesinde!"

Bay ve Bayan Çizgilipati, karanlık bastırmadan evde olmak için onlardan ayrılmak zorundaydılar. Bella'ya sarılıp onu öptükten sonra, "Hoşça kalın Ceren ve Lale," dediler. "Sizinle tanışmak çok güzeldi. Hoşça kal Altın Kedi!" diye seslendikten sonra, ağaçların arasında gözden kayboldular.

"Hadi Zehirli Mantar Kafe'ye gidelim," dedi Altın Kedi.

"Ah, evet!" dedi Bella. "Ceren ve Lale, siz de gelir misiniz? Gece yatısına da? Bana kendi dünyanızla ilgili hikâyeler anlatırsınız. Yeni şeyler hakkında konuşmayı çok seviyorum. Lütfen..."

Altın Kedi gülümseyerek, "Gelirseniz sevini-
rim," dedi.

Ceren, Lale'ye bakıp, "Ne dersin?" diye sordu.
"Biz Dostluk Ormanı'ndayken zaman duruyor,
hatırladın mı? Yani burada istediğimiz kadar ka-
labiliriz."

"ok isteriz!" dedi Lale.

Bella, kendi etrafında daireler çizip dans ede-
rek neşeyle bağırdı. "Yaşasın!"

İkinci Bölüm *Tuhaf Sesler*

Zehirli Mantar Kafé'ye giderlerken, Bella konuşmaya devam ediyordu. Açıklığın etrafında yetişen kır çiçeklerine bakarak, "Keşfetmeyi seviyorum," dedi. "Aah! Bir yaban arısı! Hiç bu kadar çizgisini görmüş müydünüz?"

"Dürbününü kullanarak daha yakından bak," diye önerdi Lale.

Bella kıkırdayarak, "Bu, dürbün değil," dedi. "Karanlıkta görebilmem için gece görüş gözlüğü. Baykuş Bay Zekitüy, benim için icat etti."

“Bella büyüdüğünde, geceleri benim gibi mkemmek görebilecek,” diye açıkladı Altın Kedi, “ama henüz karanlıkta pek iyi göremiyor.”

Lale tam ona cevap verecekti ki bir hırıltı duydu. “Bu da neydi?” diye sordu. “Yıldız iekleri alılığının arkasından geldi.”

Ceren eğilip baktı. Kimseyi göremeyince, “Bu çok tuhaf!” dedi.

Çok geçmeden Zehirli Mantar Kafe’ye vardılar. Dışarıdaki masa ve sandalyeler kızlar için çok küçük olduğundan yosunlu zemine oturdular. Bella, ormanın önündeki açıklıkta keşif yapmak için koştururken, Altın Kedi kızlarla konuşmaya başladı.

Usluca, “Ceren, Lale,” dedi. “Yıldız iekleri alılığının arkasından gelen hırıltıyı hatırladınız mı?”

Kızların ikisi de hatırlıyoruz, dercesine başlarını salladı.

Altın Kedi, “Bugün erken saatlerde,” diye konuşmaya devam etti, “izgilipati ailesi ve ben

ormandan geçerken hırıltıyı andıran tuhaf sesler duyduk.”

Ceren kaşlarını çatarak, “Boggitler olabilir mi?” diye sordu.

Boggitler, cadı Grizelda’nın pis ve acımasız hizmetkârlarıydı. Cadı, onlardan Dostluk Ormanı’ndaki tüm hayvanlardan kurtulmasına yardım etmelerini istemişti. Karşılığında da Boggitlere yepyeni, pis ve çamurlu bir ev sözü vermişti.

Altın Kedi cevap veremedi kafenin içinden bir şangırtı duyuldu. Kedi içeri koşarken Ceren ve Lale de neler olduğunu görebilmek için kapı eşiğinde diz çöktü.

Kafenin sahibi olan Bay ve Bayan Uzunbıyık, bir yandan kulaklarını kaşırken bir yandan da yerdeki tavalara bakıyorlardı.

Bayan Uzunbıyık, “Nasıl oldu ki bu?” diye söylendi. “Bir saniye önce pencerenin kenarındaki bulaşıklıkta duruyorlardı.”

Kedi, kızların yanına dönerken kulakları seğiriyor ve canı sıkın görünüyordu. "Dostluk Ormanı'nda tuhaf şeyler oluyor," dedi. "Ne olduğunu merak ediyorum."

Bir saat sonra Altın Kedi, Bella ve kızlar, Altın Kedi'nin evine vardılar. Burası, bir başka güzel

açıklıkta bulunan bir mağaraydı. Mağaranın hemen yanında Çiçekli Çalılık göze çarpıyordu. Çalılığın üzerinde futbol topu büyüklüğünde, rengârenk çiçekler vardı. Kızlar, Çiçekli Çalılık'ın Dostluk Ormanı'ndaki tüm çiçeklerle bağı olduğunu biliyorlardı. Çalılık sağlıklı olduğu sürece, diğer çiçekler de yeşerip çiçek açmaya devam edecekti.

Altın Kedi, üzerinde A şeklinde bir penceresi olan, kırmızı ön kapıyı açtı. Hep birlikte içeri girdiler. Yosunlu zeminin üzerinde rahat birer yatakla koltuk, bir masa ve yuvarlak bir tabure vardı.

Balkabağıyla sarımsaklı ekmek yiyip çam fıstığı çorbası içtiler. Daha sonra yerde yorgan, battaniye ve yumuşak yastık yığınlarından yapılmış küçük alana kıvrıldılar. Bella gece görüş gözlüklerini koyduğu sırt çantasını bir kancaya astı. Sonra da Ceren'in kucağına tırmandı.

Ceren yavru kediyi okşarken, "Burası çok rahat görünüyor," dedi.

Mırlamaya başlayan Bella, "Bana insanların dünyası hakkında hikâyeler anlatsanıza!" diye atıldı.

Lale, Bella'ya Minik Patilere Yardım Hastanesi'nden söz etti. O anlatmayı bitirince Bella, "Biraz daha anlat!" diye sızlandı. Böylece Ceren, okul ve öğretmenlerin söylediği komik şeyler hakkında hikâyeler anlattı.

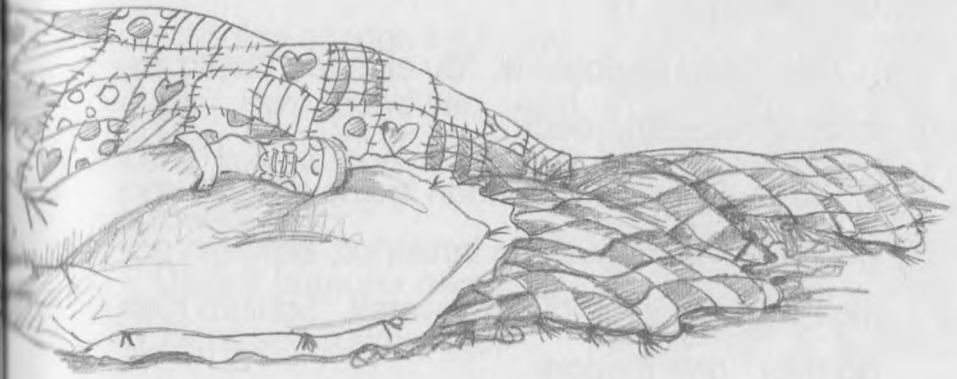
"Daha! Daha!" dedi Bella.

Altın Kedi, "Tamam," dedi, "sana Dostluk Ormanı'nın efsanesini anlatacağım."

"Ne efsanesi?" diye sordu Bella.

"Bu, çok eski bir hikâye," dedi Altın Kedi, "ve gerçek olup olmadığını bilmiyoruz."

"Aaah!" dedi Bella.

Altın Kedi anlatmaya başladı. "Dostluk Ormanı'nın derinliklerinde uzun zamandır kimse- nin yerini bilmediği bir sürü tünel var..."

Gözleri iri iri açılan Bella, "Vay canına!" dedi. "Peki, orada kimler yaşıyor?"

"Kimse bilmiyor," diye cevapladı Altın Kedi. "Efsaneye göre tüneller, kimisi elma çekirdeği kadar küçük, kimisi ise kedi yavrusu kadar büyük olan harikulade mücevherlerle dolu!"

Hayallere dalan Bella, "Tünelleri keşfedip biraz hazine bulmak isterdim," dedi. Ardından esneyip bir top gibi kıvrıldı. Çok geçmeden de uykuya daldı.

Altın Kedi kıkırdayarak, "Bu efsaneyi başka zaman bitireceğim," dedi.

Ceren, Bella'yı kucağından indirip dikkatle yor- ganlardan birinin üstüne bırakınca, Bella'nın pa- tileri seğirdi. Ceren gülümseyerek, "Sanırım rüya görüyor," diye fısıldadı.

Altın Kedi ve kızlar da uzanıp kıvrıldılar. Tam uyumak üzerelerken, dışarıdan gelen kaba ve hırçın bir ses duydular.

"Hegga hegga!" diyordu ses.

Ceren ve Lale, hemen ayağa fırladı. Bu da neyin nesiydi?

Kulakları dikilen Altın Kedi, "Kızlar," diye fısıldadı. "Sanırım dışarıda bir şey var!"

Ceren doğruca dışarı koştu. Lale ve Altın Kedi de hemen kızın peşinden gitti. Ceren ağaçların arasında bir gölge fark etti.

"İşte orada!" diye işaret etti ama gölge gözden kayboldu.

Eve geri döndüler. Altın Kedi, kızlara ballı, sıcak süt hazırladı.

Usulca burnunu çeken Bel-la, hiçbir şey duymamıştı.

Battaniyelerin üstüne otururlarken Lale, "Bu çok tuhaftı," diye mırıldandı. Uyumakta olan yavru kediyi endişeyle okşarken, "Umarım Grizelda ve Boggitleri ormana dnmemişlerdir," dedi. Aklından bir sürü şey geçiyordu. Böylece huzursuz bir uykuya daldı.

Üçüncü Bölüm

Ayak İzleri

Ertesi sabah ilk olarak Lale uyandı. Mağaranın tavanını görünce, bir an nerede olduğunu anlayamadı. Sonra hatırladı.

Gülümseyerek, *Altın Kedi'nin mağarasındayım*, diye düşündü. *Bella uyandı mı acaba?*

Yavruya bakmak için döndü. Ama Bella orada değildi.

Lale, Ceren ile Altın Kedi'yi sarsıp uyandırarak, "Bella'yı bulamıyorum," dedi.

"Örtülerin altındadır," dedi Altın Kedi.

Bella'ya seslenirken bir yandan da yorgan ve battaniyelerin arasına baktılar. Ama minik yavrudan iz yoktu.

Ceren elini ağızına götürerek, "Gitmiş!" diye bağırdı.

Lale boş kancayı işaret edip, "Sırt antası da yok!" diye haykırdı.

Yüzü bembeyaz olan Lale, "Dün gece duyduğumuz sesleri hatırlıyor musunuz?" dedi. "Belki Bella da uyanıp sesleri duymuştur. Sonra da sesin nereden geldiğini bulmak için dışarı çıkmıştır!"

Bıyıkları endişeyle seğiren Altın Kedi, "Hadi hemen Zehirli Mantar Açıklığı'na gidelim," dedi. "Eğer Bella keşfe çıktıysa, birileri onu görmüş olabilir."

Bunları söyledikten sonra, fularını boynuna bağıladı. Dışarı çıktıklarında, gece şiddetli bir yağmur yağmış olduğunu gördüler. Yağmur damlaları, içekli çalılık'ın üzerinde parlıyordu.

Altın Kedi'nin peşinden hızla ilerleyen Lale, "Umarım zavallı Bella çok ıslanmamıştır," dedi.

Zehirli Mantar Açıklığı'na vardıklarında Altın Kedi, bir ağaç kütüğünün üzerine çıkıp, tüm hayvanlara, "Bella Çizgilipati'yi gördünüz mü?" diye sordu.

"Dünden beri görmedim," dedi Bayan Titrekuyruk. Kendisi bir fareydi.

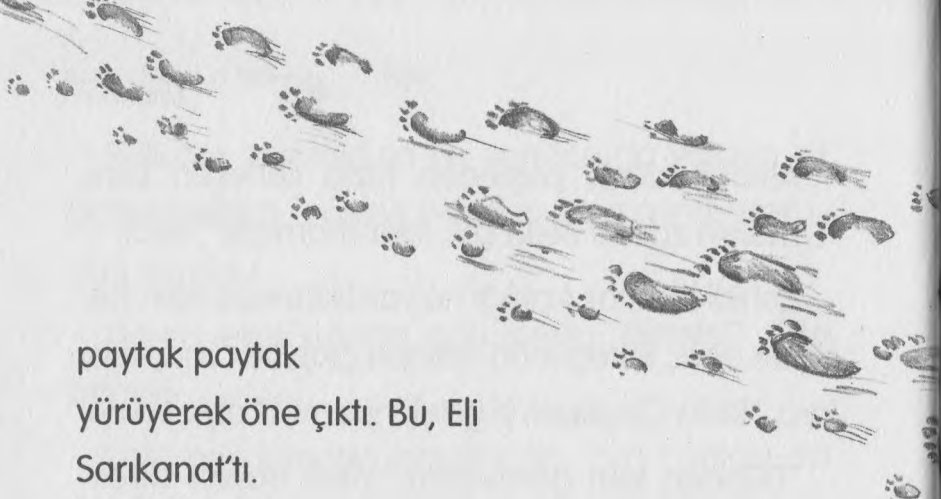
Bay Uzunbıyık başını iki yana sallarken, "Onu

en son senin eve yatıya kalmaya giderken gördük," dedi.

Altın Kedi, düşünceli bir tavırla kaşlarını çatarak, "Dün gece ormandan gelen, tuhaf sesler duyan oldu mu? Ya da garip bir şey gören? Bu, Bella'yı bulmamızı sağlayabilir," dedi.

Parlak kırmızı çizmeler giymiş bir ördek yavrusu,

paytak paytak
yürüyerek öne çıktı. Bu, Eli
Sarıkanat'tı.

Kızlar, Sarıkanat ailesinin yaşadığı Söğüt-
ağacı Nehri'ni kirletmek isteyen Grizelda ile Bog-
gitlere engel olmuştu. Eli'nin peşi sıra yürüyen
yedi kız ve erkek kardeşi de aynı parlak çizmeler-
den giyiyorlardı.

Eli utana sıkıla, "Biz su birikintilerinde oynuyor-
duk," dedi. "Erkek kardeşim Niki, çamurda ayak
izleri gördü. Kocamandı! Gelin bakın!"

Altın Kedi ile kızlar, ördek yavrularının orman-
da oynadıkları yere vardıklarında dört çift iri ayak
iziyle, bir çift minik pati izi gördüler.

Endişeyle birbirlerine baktılar.

Altın Kedi öfkeyle, "Bu kadar kocaman ayak

izleri
bırakacak tek bir
canlı türü var," dedi.
"Boggitler!"

Korkuya kapılan Lale, "Dört
Boggit ve Bella," dedi. "Sence onu da
Loli Uzunbıyık'a yaptıkları gibi kaçırdılar mı?"

"Korkarım ki öyle," dedi Altın Kedi.

"Gelin," dedi Ceren. "Gidip Bella'yı kurtaralım!"

Yardımları için Sarıkanat yavrularına teşekkür edip ormana doğru uzanan ayak izlerini

takip ettiler. Çok geçmeden ağaçların arasında kayboldular.

Altın Kedi gökyüzüne bakarak, "Acele edelim," dedi. "Yine yağmur yağacak gibi görünüyor."

Gerçekten de çok geçmeden, iri yağmur damlaları gökyüzünden düşmeye başladı.

Kkllerindeki suyu silkeleyen Lale, "Birazdan sırlısklam olacağız," diye söylendi.

O sırada Ceren, durup yeri işaret ederek, "Ah, olamaz..." dedi, "yağmur ayak izlerini yok ediyor."

İzlerin gözlerinin önünde silinip gitmesini endişyle izlediler. Aceleyle ilerlerken doğru yöne gidip gitmediklerinden emin değillerdi.

Lale yüksek sesle, "Bella nerede acaba?" diye sordu. "ok korkmuş olmalı." Durup yağmur damlalarının arasından etrafa bakınarak, "Burada pek fazla ağaç yok, öyle değil mi?" dedi. "San ki şeye gelmiş gibiyiz..."

Altın Kedi telaşla, "Dostluk Ormanı'nın diğer ucuna!" dedi. "Daha önce hiç bu kadar uzağa

gelmemiştim. Ah, kızlar çok üzgünüm! Bella'nın da bizim de nerede olduğumuzu bilmiyorum! Üstelik burası çok kötü kokuyor.”

Lale etrafa göz atarken, Ceren de gözleri yaşlarla dolan kediyi sakinleştirdi. Lale, seyrek çalılıkları itti ve ayağı süngerimsi bir şeye batınca soluğunu tuttu.

Hemen önünde geniş, cıvık, sarı-yeşil bir çamur birikintisi vardı. Birikintinin üzerindeki baloncuklar patlarken etrafa pis kokulu, yeşil gazlar salıyordu.

“Yardım edin!” diye bağırdı Lale. “Ayağım bataklığa saplandı!”

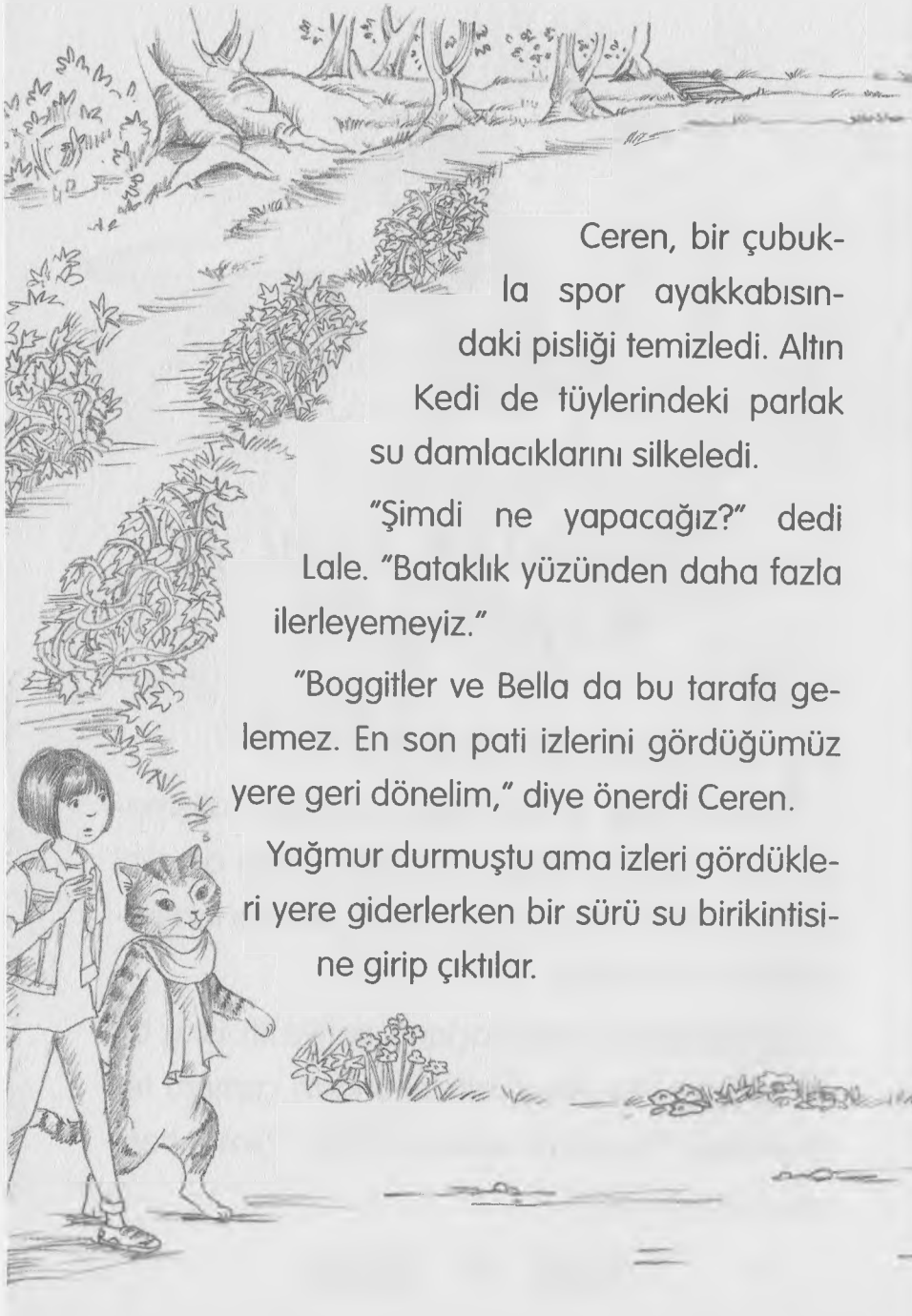
Dördüncü Bölüm
*Kayalar Yolu
Kapatıyor!*

“Lale! Dayan!” diye bağırdı Ceren.

Altın Kedi, o da kayıp bataklığa düşmesin diye Ceren’in bileğini tutarken Ceren de elini Lale’ye uzattı. Altın Kedi ve Ceren, birlikte kızı bataklıktan kurtardılar.

Lale sıırıslıklam olan saçlarını geriye itti. Islak bir yaprağın yardımıyla pantolonundaki çamuru temizlerken, “Teşekkür ederim,” dedi. “Şimdi hem ıslak hem de pisiz!”

Ceren, bir çubuk-
la spor ayakkabısının-
daki pisliği temizledi. Altın
Kedi de tüylerindeki parlak
su damlacıklarını silkeledi.

“Şimdi ne yapacağız?” dedi
Lale. “Bataklık yüzünden daha fazla
ilerleyemeyiz.”

“Boggitler ve Bella da bu tarafa ge-
lemez. En son pati izlerini gördüğümüz
yere geri dönelim,” diye önerdi Ceren.

Yağmur durmuştu ama izleri gördükle-
ri yere giderlerken bir sürü su birikintisi-
ne girip çıktılar.

Ceren durup düşünceli bir sesle, "Burada bir iz gördüğüme eminim," dedi.

Yol, üçe ayrılıyordu. Bir tanesi bataklığa gidiyor, diğeri de Zehirli Mantar Açıklığı'na dönüyordu.

Altın Kedi üçüncü yolu işaret ederek, "Bella bu taraftan gitmiş olmalı," dedi. "Tabii ki o iğrenç Boggitler de. Hadi gelin!"

Üç arkadaş, yol boyunca koştular. Kabarcıklı nehrin yanındaki açıklıkta bulunan kalın ve bodur ağaçların yanından geçtiler. Sonra da dikenli çalılıkların arasındaki bir yamaçtan hızla aşağı indiler.

Ancak yol, büyük gri kaya parçalarıyla kapanmıştı.

"Buradan ıkış yok," diye homurdandı Lale. "Başka bir yerde olmalılar."

Ceren fkeyle, "Bunca yolu boşuna geldik," dedi. En yakındaki kayanın üstüne oturacaktı ki Lale onu çekerek, "Dur!" diye bağırdı.

"Ne oldu?" diye sordu Altın Kedi.

"şu kayaya dikkatli bakın," dedi Lale.

Altın Kedi ve Ceren baktılar.

"Parlıyor," dedi Altın Kedi. "Bu kaya sihirli!"

Lale dokunmak için uzandı ama eli, kayanın içinden geçti. "Sorun yok!" dedi. "Acıtmıyor."

Altın Kedi, kayaya daha yakından bakınca soluğu kesildi. Heyecanla, "Kızlar, dün gece size anlattığım efsaneyi hatırlıyor musunuz?" diye sordu. "Sarı Dostluk Ormanı tünellerinin girişini bulduk!"

Hayretler içinde kalan Lale, "Demek doğruymuş!" dedi.

"Boggitler neden buraya girmek istesinler ki?" diye sordu Ceren.

Lale, düşünceli bir tavırla kaşlarını çatıp, "Dün Uzunbıyıkların tavaları yere düşmeden hemen önce duyduğumuz tuhaf sesleri hatırladınız mı?" diye sordu. "Ve sonra Altın Kedi'nin evinin dışından gelen sesleri? Peki ya Boggitler etrafta dolanıp yaramazlık yapıyorlarsa? Altın Kedi'nin tünellerdeki mücevherler hakkında konuştuğunu duymuş olabilirler."

Ceren başını sallayarak, "Bence haklısın, belki mücevherleri bulmaya karar vermişlerdir ama Bella'yı neden yanlarına aldılar ki?" diye sordu.

"Bilmiyorum," dedi Altın Kedi, "ama eğer onu kurtarmak istiyorsak tünellere girmeliyiz!"

Tüyler ürpertici bir hisle kayanın içinden geçip karanlık tünele girdiler.

"Önden ben gideyim," dedi Altın Kedi. "Kedi gözlerim, geceleri çok iyi görmemi sağlıyor, hatırladınız mı?"

Boynundaki fuların bir ucunu kendi tutarken Lale'ye ortasından, Ceren'e de diğer ucundan tutmasını söyleyip "Artık karanlıkta birbirimizi kaybetmeyiz," diye açıkladı.

Tünel boyunca yavaşça ilerlediler. Ceren ve Lale, engebeli zeminde kendilerini güvende hissetmiyorlardı. Bastıkları yeri görmüyor olmak tuhaf bir duyguydu.

Aniden başlarının tam üstünden tünelin içinde yankılanan bir gürültü duydular.

Üç arkadaş, birbirlerine tutundu.

"Boggitler mi?" diye fısıldadı Lale.

Ses yeniden duyuldu ama bu sefer daha yakından gelmişti.

Altın Kedi kulakları seğirerek, "Birisi kahkaha atıyor!" dedi.

Birileri koşa koşa onlara doğru geliyor, ayak sesleri giderek yaklaşıyordu.

Altın Kedi ve kızlar, tünelin soğuk duvarına iyice yapıştılar.

Lale, Ceren'in elini sıkıca tutup, "Bu ne olabilir?" diye fısıldadı.

Ceren titreyen bir sesle, "Bilmiyorum," diye cevap verdi.

Kahkaha, giderek yaklaştı. Görünüşe göre bir takım gölgeler onlara doğru hareket ediyordu.

Birden iki ince, tiz ses, "Merhaba!" dedi.

Karanlığın içine bakan Lale ile Ceren, rahat bir nefes aldı.

Yankılanan tiz sesler, iki arsız tilki yavrusundan geliyordu!

Beşinci Bölüm

Karanlıktaki Parıltı

“Kızlar!” diye bağırdı Altın Kedi, “Çıtır ve Pıtır
Kile tanışın! İyi de siz ikiniz burada ne arı-
yorsunuz?”

“Tünelleri gizli saklanma yerimiz olarak kul-
lanıyoruz,” dedi Çıtır. “Annem ve babam burayı
bilmiyor, lütfen onlara söylemeyin.” Konuşurken,
tuttuğu iki sönmüş feneri yere bıraktı.

“İçeri nasıl girdiniz?” diye sordu Ceren. *Belki
yavru tilkiler de sihirli girişi bulmuştur,* diye geçirdi
içinden.

“Bir sürü yol biliyoruz,” dedi Pıtır, “ama hepsi de gizli. Bu yüzden başkaları içeri giremiyor.”

“Korkarım birileri içeri girmenin bir yolunu bulmuş,” diyen Altın Kedi, onlara Bella ile Boggitleri anlattı. “Eğer tünelleri iyi biliyorsanız,” dedi, “Bella’yı bulmamıza yardım eder misiniz?”

Tilki yavruları, teklifi çabucak kabul etti. Fenerleri yerden kaldıran Pıtır, heyecanla, “Ne macera ama!” dedi. “Bunlar işimize yarayabilir. Bu fenerleri Bay Zekitüy icat etti.”

Ceren ile Lale, ellerine birer fener alıp onları amanın bir yolunu aramaya koyuldu.

“Açma düğmesi nerede?” diye sordu Ceren.

Tilki yavruları o kadar çok güldüler ki sonunda yere düştüler. ıtır kıkırdayarak, “Parlayan solucanların açma düğmesi yoktur!” dedi. “Bakın!”

Ağzını Ceren’in elindeki fenere yaklaştırıp, “Uyanın, uyanın küçük parlayan solucanlar. Kal-kın ve parlayın! Şimdi parlama zamanı!” diye seslendi.

Bir anda yumuşak bir ışıltı belirdi ve tüneli sarı bir ışıkla doldurana kadar büyüdü.

“Vay canına!” dedi Lale. O da kendi elinde tuttuğu fenerin içindeki solucanlara “Uyanın, uyanın, kalkın ve parlayın! Şimdi parlama zamanı!” diye fısıldadı. Kendi feneri de yanınca, neşeyle güldü. İçeriye görmeye başlayınca tünel o kadar da korkutucu gelmiyordu.

Tünelin aşağısından tiz ve hırçın bir çığlık geldiğinde, yola yeni koyulmuşlardı.

Altın Kedi, Ceren ile Lale’ye yaklaşarak, “Boggitler!” dedi. Bir an sonra bir çatırtı duyuldu. Sanki tüm tünel sallanmıştı.

Lale korkuyla, “Deprem oluyor!” diye fısıldadı.

Başka bir çatırtı daha duyuldu. Lale, sesleri duymamak için kulaklarını tıkadı ve fenerler söndü.

“Ah, olamaz!” dedi Ceren. “Gürültü, parlayan solucanları korkutmuş olmalı. Onlar olmadan etraf çok karanlık. Daha fazla ilerleyemeyiz.”

“Parlayan solucanlar,” diye fısıldadı Lale, “korkmayın. Bu sadece bir gürültü, sizin zarar görmeye izin vermeyiz. Lütfen uyanın, uyanın!”

Küçücük bir ışık belirdi.

“Lütfen?” diye yalvardı Lale. “Kalkın ve parlayın!”

Pıtır ileri doğru atılıp, “Hey solucanlar!” diye fısıldadı. “Çok çaresiziz.”

Önce minik bir parlama oldu, sonra bunu bir başkası takip etti. Çok geçmeden tüm fener, pırıltılı ışıkla doldu. Kızlar şimdi önlerini yeniden görebiliyordu.

“Boggitler neyin peşinde?” dedi Altın Kedi. “Bella için çok endişeleniyorum! Çıtır ve Pıtır, bunun korkutucu olduğunu biliyorum ama lütfen bizi tünellerin içinde gezdirin ki onu arayabilelim.”

Çıtır ile Pıtır ilerlemeye başladı.

Hep birlikte onları takip ederlerken Ceren, parlayan solucanların ışığından tünelin duvarlarına yansıyan büyük gölgeleri fark etti.

Kalbi kor-
kuyla çarparken,
bunlar da ne, diye düşündü. Sonra ne
olduklarını anladı! Kahkaha atarken, "Tilki
yavrularının gölgeleri, dev gibi görünmelerine
neden oluyor!" dedi.

Kızı duyan Çıtır ve Pıtır, pençelerini kuyruk-
larını sallayarak gölgelerinin kızgın canavar-
lar gibi görünmesini sağladılar!

Tünel kıvrılıp dönünce bir açıklı-
ğa çıktılar ve kendilerini ge-
niş bir mağaranın içinde
buldular. Mağaranın
tavanındaki küçük
delikten içeri ince,
solgun bir ışık sü-
zülüyordu.

Mağaranın or-
tasında dört pis

ve tüylü yaratık duruyordu. Gövdelerini kaplayan kürkleri soluk mavi ve kirli sarı-yeşildi.

Boggitlerdi bunlar!

“Peki, Bella nerede?” diye fısıldadı Altın Kedi.

Lale ile Ceren, mağaranın içine baktılar. Boggitler, Loli Uzunbıyık'ı kaçırdıklarında, onu bir kafese kapatmışlardı. Peki ya Bella'ya ne yapmışlardı?

Birden, gece görüş gözlüğünü ve sırt çantasını takmış olan Bella, keyifle ıslık çalarak Boggitlerin arkasından geçerek herkesi şaşırttı!

Altıncı Bölüm

Korkunç Bir Plan

“En azından Bella iyi,” diye fısıldadı Ceren.
“Ama neden Boggitlerle birlikte? Ve burada ne yapıyorlar?”

Lale, parlayan solucanlardan sönmelerini istedi ve parıltı soldu. Hep birlikte kocaman bir kayanın arkasına gizlendiler. Böylelikle Boggitlere yakalanmadan onları gözleyebileceklerdi. Karanlığın içinde çatıyı taşıyormuş gibi görünen bir sürü uzun ve kalın taş sütunu görebiliyorlardı.

“Bu sütunlar onları görmemizi engelliyor,” diye

fısıldayan Lale, Boggitlerden biri kahkaha atınca, yerinden sıçradı.

“Haaarh! Haarh!”

Pıtır burnunu çekerek, “Pöf, şu Boggitler çok pis kokuyor!” dedi.

Yüzünü buruşturarak ona katılan Ceren, “Çürümüş karnabahar kokusuna benziyor,” dedi. “Mücevher mi arıyorlar? Neyin peşinde olduklarını görebiliyor musun, Altın Kedi?”

“Evet,” dedi kedi. “Vifi kaşınıyor, Rik burnunu karıştırıyor. Sınıf ve Pongo da koca taşları taşıyor.”

Pongo'nun sesi mağaranın içinde yankılandı. Bella'ya bakarak, “Hey pisi pisi,” diye homurdandı, “gece görüş gözlüklerini takıp Boggitlere sütunların neresinde çatlak olduğunu söyle.”

Islık çalmayı bırakan Bella, “Pekâlâ,” dedi. Bir süre sonra “Şu sütun çatlak,” diye ekledi.

Pongo, elindeki taşla sütuna sertçe vurdu.

"Hegga, hegga!" diye kıkırdadı Sinif.

"Pisi pisi, gece görüş gözlükleriyle çatlakları görebiliyor. Akıllı Sinif, pisi pisiyi tünellere getirmeyi akıl etti."

Bella yukarıyı işaret ederek, "Şimdi biraz mücevher alabilecek miyiz?" diye sordu. "Gece görüş gözlüklerimle size yardım edersem, hazineyi bulmama yardım edeceğinize söz vermişsiniz."

Ceren, Bella'nın işaret ettiği yere, mağaranın tavanına bakınca, nefesi kesildi.

"Lale! Altın Kedi! Bakın! Şunu gördünüz mü? Mağaranın tavanını?"

"Parlıyor," diye fısıldadı Lale.

“Mücevherler!”
diye soludu Altın Kedi.
“Tıpkı efsanede anlatıldığı
gibi, tavanlar mücevherlerle
kaplı!”

“Zavallı Bella,” diye fısıldadı Lale. “Altın Kedi’nin mağarasını keşif yapmak için terk etmiş olmalı. Yolda da Boggitlere rastlamış. Boggitler de mücevherleri bulmasına yardım edeceklerini söyleyip onu kandırmış!”

İyi de Boggitler neden sütunları parçalıyor, diye düşündü Ceren.

O sırada Vifi, bir başka sütuna vurdu.

“Boggitler, Zehirli Mantar Kafe’nin tam altındalar. Sütunlar çökünce Zehirli Mantar Açıklığı da çökecek. *Bam! Küt!* Hayvanların evleri yerle bir olacak! Grizelda buna çok sevinecek!”

Ceren, Lale ve Altın Kedi bir kez daha dehşetle birbirlerine sarıldı!

Soluğu kesilen Lale, "Bu, Grizelda'nın Őimdiye kadar yaptığı en korkunç plan!" dedi. "Hayvanların evleri yıkılacak. Ormanı terk etmek zorunda kalacaklar ve her Şey Grizelda'ya kalacak!"

Altın Kedi, Çıtır ve Pıtır'a neler olup bittiğini çabucak açıkladı. Sonra da aceleyle, "Dostluk Ormanı'nı korumak için Boggitlerin bu sütunları parçalamasına engel olmalıyız," dedi.

Ceren, fenerine bakarak, "Lale," dedi, "parlayan solucanların ışığıyla duvarlara yansıyan gölgelerin ne kadar büyük göründüğünü hatırladın mı?"

Lale, başını salladı.

"Bu, bana Boggitleri korkutmak için bir fikir verdi," dedi Ceren. "Gölge canavar!"

"Harika!" dedi Lale. "Ama Bella'yı korkutmamalıyız." Bir süre düşündükten sonra, "Buldum!" dedi. "Herkes sessiz olsun!"

Bir taş alıp mağaranın karşı tarafına, atabildiği kadar uzağa attı. Taşın yere düşmesiyle Boggitler de o yöne doğru döndü. Sesi onlar da duymuştu.

“Bu da ne?” diye sordu Vifi.

“Boggitler, gelin bir bakalım,” dedi Pongo.
“Hadi!”

Dördü birden hantal hantal taşın düştüğü yere
doğru yürüdü.

Lale hemen koşup Bella’yı kucakladı. Küçük
kedi yavrusu, neşeyle miyavlayıp mırlamaya
başladı.

“Merhaba Lale...” diye konuşmaya başladıysa da Lale onu susturdu ve kucağındaki yavruyla birlikte kayanın arkasına gitti. Ceren ile Altın Kedi, rahat bir soluk alıp Bella’ya sarıldılar.

“Neyse ki iyisin!” dedi Altın Kedi. Sonra da Bella’ya, Boggitlerin planlarına yardım etmesi için onu nasıl kandırdığını açıkladı.

Bella dehşete kapılarak, "Kulübeleri mi yıka-
caklar? Zehirli Mantar Açıklığı'nı mı mahvedecek-
ler?" diye fısıldadı. "Ben onların nazik olduklarını
düşünmüştüm. Köyü yok edemezler!"

"Haklısın," dedi Ceren. "Ve onlara engel olabil-
memiz için cesur bir kâşife ihtiyacımız var."

Yedinci Bölüm

Canavar!

Ceren, planlarını Bella'nın kulağına fısıldadı.
Kedinin gözleri iri iri açıldı.

Ceren, "Git hadi," diyerek bitirdi konuşmasını.
"Gece görüş gözlüğünü tak cesur kâşif."

Boggitler, gizemli ses hakkında mırıldanarak
geri dönerken, Bella da mağaranın ortasına doğ-
ru koştu.

"Boggitler!" diye bağırdı. "Korkunç bir şey ha-
tırladım."

Rik burnundan soluyarak, "Boggitler korkmaz," dedi.

Diğerleri de, "Haaarh! Haaarh!" diye kakhaha attılar.

"Şiiii!" dedi Bella. "Onu uyandıracaksınız."

"Kimi uyandıracacağız?" diye kükredi Rik.

"Canavarı!" dedi Bella. "Boggit-yiyen canavarı!"

Pongo dudağını bükerek, "Yok öyle bir şey," dedi.

Ama Sinif telaşla, "Ya gerçekten de orada canavar varsa?" diye hırladı.

Vifi, bakışlarını yere indirerek, "Vifi'nin dizleri titiyor," dedi.

"Canavar yok!" diye kükredi Pongo. "Pisi pisi, çatlak sütunları bul. Boggitler, gidip vurun!"

Koca kayanın arkasındaysa Ceren, diğerlerine planı açıklıyordu.

"Bella, onlara canavardan söz edecek," diye fısıldadı. "Canavar yapmak da bize düşüyor!"

Sıra olup kollarını birbirlerine doladılar. En önde Lale ile Ceren vardı, bu nedenle gölge canavar, iki başlı ve dört ayaklıymış gibi görünüyordu. Kızların hemen arkasında tilki yavruları duruyordu, bu da 'canavarı' sekiz küçük ayağı daha varmış gibi gösteriyordu. En arkadaki Altın Kedi ise kamburmuş gibi eğilmişti.

Bella, Lale'nin başparmağını kaldırdığını görünce, gizlice geri çekildi.

Lale, "Uyanın, uyanın küçük parlayan solucanlar. Kalkın ve parlayın! Şimdi parlama zamanı!" diye fısıldadı ve fenerleri cesur yavru kediye verdi.

Bella, gizlice Boggitlerin arkasına gitti.

Fenerin ışığı, altın renkli bir parıltı olana dek büyüdü. Bella, ışığı dostlarına doğru tutup, kocaman canavar gölgesinin duvara yansımalarını sağladı.

Lale ile Ceren kükreyerek başlarını sallayınca, gölgedeki başlar da ileri geri hareket etti. Tilki yavruları da patilerini yere vurarak uludu.

"Aaaaaargh!" diye bağırdı Rik.

"Canavar saldırısı!" diye çığlık attı Pongo. "Koşun!"

Gölge canavar, kükreyip kuyruğunu savurdu.

"Beni yeme!" diye yalvardı Sinif. "Vifi'yi ye!"

"Hayır! Ben zayıf ve kemikliyim," diye sızlandı Vifi. "Sinif'i ye! Sinif lezzetli!"

Canavardan kaçmak için kavgaya edip itiştiler. Sonunda bir tüneldir bulup bağıra çağırarak, ayaklarını yere vura vura gittiler.

Arkadaşlar, Bella ile bir tüneldir diğere giden Boggitleri kükreyip uluyarak takip ettiler.

Altın Kedi, kükremelerinin arasında burnunu çekerek, "Yukarıdan berbat bir koku geliyor," dedi.

"Bataklık bu!" diye bağırdı Pıtır.
"Çamurlu ve pis kokuyor."

Lale, "Eğer Boggitleri bataklığın içine kadar kovalayabilirsek, belki çamur buldukları için çok mutlu olurlar. Böylece sütunları yıkmak için geri dönmeyiz!" dedi.

"İyi fikir," dedi Ceren.

Gölge canavar bir süre daha kükreyip uluyarak Boggitlerin arkasından tünelin aşağısına doğru ilerledi. Korkuyla ığlık çığlığa kaçışan Boggitler, gri işiğa doğru koştular.

Lale, Ceren, Altın Kedi ve diğerleri, tünelin için- de durup Boggitlerin bağırışlarının kesilmesini bekledi. Sonra, yavaşça dışarı ıktılar. Boggitler, doğruca bataklığın içine girmişlerdi.

Pongo, kızlarla diğerlerini fark edince, "Bog- gitler kandırıldı!" diye bağırdı öfkeyle. "Yakalayın şunları!"

Ama diğer Boggitler, onu duymazdan geldi. Vifi bir avuç dolusu vıcık vıcık çamuru eline alıp, "Harika!" diyerek gövdesine sürdü.

Sinif ile Rik, birbirlerine çamur sıçrattı.

Rik keyifle, "Boggitlerin amurlu havuzundan daha güzel," dedi. Kendini sırtüstü çamura bırakıp pis suya gömülürken, "HARİKA bataklık!" diye bağırdı. Ayağa kalktığında burnundan vıcık vıcık çamur damlıyordu.

Pon-
go bile onlara
katılmıştı. "Bataklık
kocaman," dedi ve başını pis
suya sokarak, "Yaşasın!" diye haykırdı.

"Sanırım güvendeyiz," diye fısıldadı Ceren.
"Altın Kedi, Boggitler bataklığı o kadar sevdiler ki
belki de onlara burada kalmalarını söyleyebiliriz?"

Lale kıza sarılıp, "Bu, harika bir fikir!" dedi. "Gri-
zelda, Dostluk Ormanı'nı mahvetmeleri karşılı-
ğında onlara yeni bir ev verecekti, yani taşınmak
hoşlarına gidecektir."

"İyi fikir," diye onayladı Altın Kedi. "Eğer burada
mutlu olurlarsa Grizelda'nın isteklerini yerine ge-
tirmeleri için bir sebep kalmaz. Ama bataklığı gü-
zel bir Boggit evi haline getirmek biraz zaman alır.
Bunu yapmak için yardıma ihtiyacımız olacak."

"Bir kelebek yolla," diye önerdi Ceren. "Hatta
bir sürü kelebek yolla!"

Altın

Kedi, pati-

lerini birleştirip kanat

çırparmış gibi yaptı. Tilki yavru-

ları ile Bella, ardından Ceren ve Lale de onu

taklit ettiler.

Bir süre sonra büyük, sarı bir kelebek Altın Kedi'nin omzuna kondu.

"Merhaba Fıfır," dedi kedi.

Altın Kedi'nin diğer omzuna da mor bir kelebek kondu. Moli Titrekkuyruk'u kurtardıkları macerada tanıştığı kelebeği hatırlayan Ceren, "Merhaba Mor Benek," dedi. Çok geçmeden etraflarını bir kelebek bulutu kapladı. Kelebekler, yumuşak sesleriyle sohbet edip birbirle-

rinin etrafında dans ederken, gökkuşağı renkleri kıvrılıp bükülüyordu. Ceren ve Lale, onların söyledikleri bazı şeyleri duyabilmişti.

“Kokuyu aldın mı, ıyyy!”

“Hiç sorma! Kanatlarımız düşecek neredeyse.”

Başka bir kelebek, sesi titreyerek, “Şuraya bakarsan, neden olduğunu görebilirsin,” dedi. “B-O-G-G-İ-T-L-E-R.”

Altın Kedi, bir kahkaha atarak, “Kelebekler,” dedi, “lütfen tüm hayvanlardan Boggit evi için işe yarayabilecek malzeme getirmelerini isteyin.”

Kelebekler uçarken kızlar, Mor Benek’in Fırfır’a şöyle dediğini duydular: “Hayvanların fazla düşünmesine gerek yok. Sadece çöp kutularını getirselers de olur!” Bunun üzerine Ceren ve Lale, kahkahalarla güldüler.

Sekizinci Bölüm

Evim, Pis Evim!

Ceren ile Lale, Bay Zekitüy'ün Boggitlerin kulübesine çatı koymasına yardım ettiler. Bay Zekitüy gelirken, yanında yeni icadı olan yukarı-kaldırıcıyı da getirmişti. Ceren koltuğa oturup çılgın gibi pedal çevirince, yukarı-kaldırıcı çatıyı kaldırdı. Lale bir kolu çevirince de çatı doğruca kulübenin üstüne doğru hareket etti.

Bay Zekitüy'ün bir düğmeye basmasıyla çatı, kaldırıcıdan kulübenin üzerine düştü. *Bam!*

Sarıkanatlar nehirdeki teknelerinin yanında

duran sümüksü su yosunlarını getirip halı diye serdiler.

"Iyyy, bu iğrenç," dedi Eli Sarıkanat.

"Boggitler pis ve iğrenç Şeyleri sever," diyerek kıkırdadı Lale.

Diğer hayvanlar da kulübelerinin yanındaki çöpleri yüklenip getirmişlerdi. Pongo hepsini sevecen bakışlarla izlerken, Rik ve Sinif, amur sıratmaya devam etti. Bella ile tilki yavruları, onların yanında yuvarlanıyorlardı.

Pıtır gülerek, "Koku bir süre sonra rahatsız etmemeye başlıyor," dedi.

O anda Bay Zekitüy seslendi: "Kulübe kasır... yani kulübe hazır!"

"Daha değil," diye homurdandı Vifi. "Kulübeye amur gerek." Bir avuç çamur alıp çatıya attı.

Diğer Boggitler de neşeyle ona katıldılar.

Rik hırılıyla, "Bataklığı kızlar ve kedi buldu. Kızlar iyi!" dedi.

Sınıf sırtarak, "Kedi iyi!" diye atıldı.

"Çamur iyi!" diye bağırdı Vifi de.

Pongo, Bella'ya dönerek, "Pisi pisi yardım etmek ister mi?" diye sordu.

Herkes yardım etmek istiyordu!

Aniden Lale'nin gözüne, bataklığın karşısından üzerlerine doğru gelmekte olan, ışıklı bir küre takıldı.

"Grizelda!" diye bağırdı. "Grizelda burada!"

Hayvanlar çığlık atarak Altın Kedi ile kızların arkasına saklandı.

Küre, üzerlerinde durduktan sonra, ani bir parlama ve çatırtıyla sarı ışıklar saçarak patladı. Şimdi kürenin yerinde parlak mor bir giysiyle, pantolon ve sivri topuklu çizmeler giymiş bir cadı duruyordu. Yeşil saçları, başının etrafında yılan gibi kıvrılıyordu.

"Boggitler!" diye bağırdı. "İşinizin başına dönün. Gidip şu sütunları yıkın!"

Bir an sessizlik oldu. Boggitler aralarında mırıldandı.

“Ah, olamaz,” dedi Lale. “Emrini yerine getirecekler.”

“Buna izin veremeyiz,” dedi Ceren. “Boggitler!” diye seslendi. “Yeni bir eviniz var. Onun söylediklerini yapmak zorunda değilsiniz!”

Pongo, önce Ceren’e, sonra yeni, pis evine baktı. Ardından Grizelda’ya dönerek kararlı bir sesle, “Hayır!” diye bağırdı. “Boggitler ARTIK sana yardım etmeyecek!”

Rik ileri atılıp, “Grizelda sütunları kendi yıksın!” diye kükredi.

“Ne!” diye bağırdı Grizelda. “Ben mi? Çalışmak mı? Delirdiniz mi? Tabii ki siz yıkacaksınız!”

Lale ile Ceren, nefeslerini tuttular. Boggitler, onun dediğini yapacaklar mıydı?

Sınıf’in arkasından bakan Vifi, “Hayır!” diye çıkıştı.

Grizelda, "Eğer yeni bir ev istiyorsanız, önce hayvanlardan kurtulun!" diye bağırdı.

"Hayır!" dedi Pongo. "Boggitler bataklıkta mutlu. Git buradan!"

Grizelda'nın saçları dimdik oldu. Yüzü, öfkeden kararmıştı. "Vazgeçmeyeceğim," diye söylendi. "Dostluk Ormanı benim olacak!"

Parmaklarını şıklatıp kırmızı kıvılcımların arasında gözden kayboldu.

Hayvanlar hep bir ağızdan tezahürat yaparak, "Boggitler için oleey!" diye bağırdılar.

“Neysel ki gitti,” diyen Lale’nin aniden nefesi kesildi. “Ya Boggitlerin vurdukları sütunlar yıkılırsa? Ya ormana şimdiden zarar verdilerse?”

“Merak etme, onları ciddi bir zarar vermeden durdurduk,” dedi Altın Kedi. “Yine de emin olmak için kontrol edeceğim ama bence Zehirli Mantar Açıklığı güvende.”

“Yaşasın! Orman kurtuldu!” diye bağırdı Lale.

Ama Ceren, Altın Kedi’nin endişeli olduğunu fark etmişti. “Ne oldu?” diye sordu ona.

Altın Kedi, “Bence Grizelda söylediklerinde ciddiymi,” dedi. “Ormanı ele geçirinceye kadar vazgeçmeyecek.”

Lale, kediye sarılarak, “O zaman biz de onu durdurmak için elimizden geleni yapacağız. Söz veriyoruz!” dedi.

Ceren de, “Bize güvenebilirsin!” diyerek Altın Kedi’ye sarıldı.

Hayvanlar Boggitlere veda edip, evlerine doğru yola koyuldular. Boggitler bataklığa

oturup kürklerine çamur sürmeye devam ettiler ve pis dişlerini göstererek Altın Kedi ile kızlara gülümsediler.

Lale kıkırdarak, "Onlarla arkadaş olduğumuza inanamıyorum," dedi.

"Ben de," dedi Ceren. "Grizelda'nın emirlerine uymadıkları zaman hiç fena sayılmazlar, değil mi? Gerçi hâlâ pisler."

"Ve kötü kokuyorlar," dedi Lale.

"Ve çirkinler," dedi Altın Kedi.

"Ama yine de şirinler," diye ekledi Ceren. Hep birlikte güldüler.

Artık bataklıktan ayrılma vakti gelmişti. Ceren, mırlayan Bella'yı kucağına alırken, Lale de tilki yavrularının patilerini tuttu. Hemen

önlerinde kelebekler, gökkuşağı bulutu gibi uçuşuyorlardı.

Zehirli Mantar Açıklığı'na vardıklarında, hayvanlar kutlama yapmak için bir parti veriyorlardı. Zehirli Mantar Kafe'den bir sürü lezzetli yiyecek gelmişti. Bay Zekitüy'ün melodi-matik dediği tuhaf kutudan gelen müzikle herkes dans ediyordu. Lale, Ceren ve Altın Kedi etrafta dolanıyordu. Bella müzikle birlikte kuyruğunu sallarken, Uzunbıyık ailesi de hoplaya zıplaya tavşan dansı yapıyordu.

Sonunda Lale ile Ceren'in eve dönme vakti geldi.

Bella vedalaşmak için kızlara sarılırken, "Annemle babam bu kadar çok keşif yaptığıma inanamayacaklar," dedi. "Beni kurtardığınız için teşekkür ederim."

"Rica ederiz," dedi Lale. Diğer hayvanlara el salladıktan sonra Altın Kedi'yi takip ederek ormanın ortasındaki Dostluk Ağacı'na doğru yürüdüler.

Ağaca ulaştıklarında Altın Kedi kızlara bakıp, "Grizelda'yı durdurmamıza yardımcı olmanıza

çok sevindim. İkinizi hastanede ilk gördüğümde sizin gibi cesur ve nazik kızlara güvенеbileceğimi anlamıştım,” diyerek onlara sarıldı.

“Bizim için de harika bir maceraydı,” dedi Ceren.

“Yakında sizi ziyarete geleceğim,” diye söz verdi Altın Kedi. Patisiyle ağaca dokununca, ağacın gövdesinde bir kapı belirdi. “Şimdilik hoşça kalın!”

Kediye, “Hoşça kal!” diyen Lale ile Ceren, el ele tutuşup kapıdan geçerek altın renkli ışığa doğru ilerlediler. Işık solduğunda, yeniden Pırlıtlı Ovası’ndaydılar.

Basamak taşlarından geçerek Minik Patilere Yardım Hastanesi’ne dönerlerken Ceren içini çekip, “Ne harika bir maceraydı,” dedi. “Orman kurtulduğu için çok mutluyum.”

“Ben de,” diyerek arkadaşına katıldı Lale.

Kızlar tüm geceyi, hatta günün bir kısmını ormanda geçirmiş olmalarına rağmen kendi dünyalarında zaman hiç geçmemişti. Minik Patilere

Yardımd Hastanesi'ndeki kedi yavruları, daha yeni uyanıyorlardı.

"ok sevimliler," dedi Lale. "En küçük olanı Bella'ya benzemiyor mu?"

"Benziyor," dedi Ceren. "Ah, Lale çok tatlı. Keşke..." Kapı açılıp elinde çay fincanıyla Bay Yıldız içeri girince sustu.

"Ceren düşünüyordum da," diye söze başladı babası, "tüm bu kedi yavrularına birer yuva bulmalıyız. Belki biri bizimle kalabilir."

Ceren, kollarını babasına dolayıp, "Ah, teşekr ederim baba!" diye bağırdı. "En küçük olanı çok sevdim!"

Lale, kedi yavrusunu kaldırıp Ceren'in kollarına bıraktı. Küçük yavru mırlarken kızlar gizlice gülümsediler. Ne sihirli bir gündü!

Eğlenceli Bulmaca!

Sevimli hayvan dostlarımızdan biri
resimde gizli.

Onu bulmak için noktaları birleştirir misin?

